

Izhaja vsaki četrtek ob 11. uri dopoldne. Rokopisi se ne vračajo. Nefrankovana pisma ne sprejemajo.

Cena listu znaša za celo leto 4 krone, za pol leta 2 kroni. Za manj premožne za celo leto 3 krone, za pol leta K 1:50. Za Nemčijo je cena listu 5 K, za druge dežele izven Avstrije 6 K.

Rokopise sprejem uredništvo v Gorici, dvorišče sv. Hilarija št. 7.

Naročnino in naznaka sprejema v Gorici, Semeniška ulica št. 9. Posamezne številke se prodajajo v toba karnah v Solški ulici, Nuški ulici, na Josip Verdijevem tekalšču nasproti mestnemu vrtu in na Korenjskem bregu (Riva Corno) št. 14 po 8 vin.

Oglašni in poslanice se računajo po petih vstavah in sicer: če se tiska enkrat 14 vin, dvakrat 12 vin, trikrat 10 vin, večkrat po pogodbi.

Izdajatelj in odgovorni vrednik: Ivan Rajt v Gorici.

Tiska „Narodna tiskarna“ (odgov. J. Marušič) v Gorici.

Dr. Jakob kardinal Missia, knez in nadškof goriški.

Bodi blagoslovljena vsaki čas Tvoja roka, o Gospod, ker nje delo je vse, kar se zgodi, bodi blagoslovljena tudi zdaj, ko nas je hudo udarila! Da, res hudo smo zadeli duhovniki in verniki goriške nadškofije! Izgubili smo nenadoma modrega nadpastirja, ki nas je vodil v večno življenje. Izgubili smo dobrega očeta, ki nas je ljubil in živel za nas. Izgubili smo zvestega prijatelja, ki nas je tolažil v nesreči in žalosti. Izgubili smo velikega duhovnika, ki je za nas molil in nas priporočal usmiljenemu Srcu Jezusovemu. Izgubili smo učitelja-voditelja, ki je za nas delal poč in dan. Izgubili smo moža — celega moža, ki nas je s krepko roko branil proti sovražnemu svetu. Čudno naključje božje previdnosti! Ravno na četrto obletnico, odkar ga je sv. Oče Leo XIII. imenoval za nadškofa goriškega, dne 24. t. m., ko smo imeli po cerkveni zapovedi moliti, da bi nam ga Bog ohranil zapraveda in krepkega še mnogo let, ravno na obletnico našega veselja smo ga izgubili na svojo neizmerno žalost in naše častitke so se po sili preglasile v žalostno pesem:

Večni pokoj dodeli mu Gospod,
In večna luč naj mu sveti!

Bodi blagoslovljena roka Tvoja, o Gospod, ki nas je udarila! Ponižno se Ti klanjamo in molimo Tvojo sv. voljo govoreč: Zgodi se volja Tvoja kakor v nebesih tako na zemlji — zdaj in vselej. Hvaležno pripoznavamo, da je Tvoj zvesti služabnik Jakob kardinal Missia svoje delo dodelal in svoje trpljenje pretrpel. Prosimo Te torej, prisodi mu večni pokoj in večno veselje v nebesih.

* * *

Kardinal Jakob Missia se je rodil pri Sv. Križu blizu Ljutomera na Stajerskem 30. junija 1838; šolal se je večinoma v Gradcu; a v duhovnika je bil posvečen 30. maja 1863 v Rimu, kamor je bil poslan od graškega kneza in škofa. Bil je jako izobražen duhovnik ter je deloval v pastirstvu in drugih duhovskih poslih v Gradcu, kjer je z besedo in peresom zagovarjal pravice katoliške cerkve in duhovščine. Svoje temeljite in neizpodbitne razprave je objavljaj pod izmišljenim imenom; a vsebina ga je izdajala.

Dne 14. junija 1884 je bil imenovan ter 10. novembra istega leta potrjen knezom in škofom ljubljanskim. V škofa je bil posvečen dne 7. decembra v Gradcu in 14. istega meseca je zasedel škofijski sedež v Ljubljani. Po smrti prerano umrlega kneza in nadškofa goriškega Alojzija Zorna je bil Missia imenovan na njegovo mesto dne 12. decembra 1897. Dne 24. marca 1898 je bil potrjen kot tak od rimske stolice in 22. maja 1898 je zasedel knezonadškofijski sedež v Gorici.

Nedolgo potem, namreč 17. junija 1899, je bil povišan in razglašen za rimskega kardinala, kar je bilo v čast ne le njemu, ampak tudi goriški cerkvi, katero je vladal, in slovenskemu narodu, iz katerega je pognal tako odličnega duhovnika.

Njegovega prihoda v goriško deželo se je razveselila duhovščina in verno ljudstvo; a ni mu manjkalo tudi težav, katere je moral premagati. Vladal je s krepko roko, a ob enem milo in modro. Puščal je času čas, da se stvari naravno razvijejo; a kadar je trebalo, je tudi odločno nastopil.

V svojih nagovorih in opominih priporočal je duhovščini in ljudstvu krščansko edinost, ki naj jih vodi do srečnega cilja. Goriškim Slovincem je razširil službo božjo v domačem jeziku. Kar je spoznal kot dobro in pravično, branil je z vso močjo ter se ni dal premakniti.

Delovanje pokojnega kardinala je bilo neumorno, mnogostransko in uplivno. O njem se bo še dolgo govorilo in razpravljalo.

V domači škofiji baval se je kardinal s posli vsake vrste, najnavadnejšimi in najtežavnijimi. Imel je cerkvene višitacije po vsi deželi in delil zakrament sv. birmе. Bil je duhovnikom voditelj, pomočnik prijatelj; vernikom dostopen in priazen, plemenit značaj ob vsaki priliki. Spoštoval je mnenje vsakogar, a za se je bil stalen in odločen v svojih nazorih.

Goriškim Slovincem je bil priazen in pravičen ter vnet za njih prava, njih duševno in gmotno blaginjo.

V Gorici je žal vladal le kratek čas — še ne cela štiri leta —, a v tem kratkem času je mnogo storil in zapustil neimljivke spominke. Povrnil je redovnikom sv. Frančiška samostana na Sv. Gori in na otoku Barbani, od koder jih je bila pregnala neprijaznost predpreteklega stoletja. Obnovil je zborovanja duhovnikov in jim odločil obliko in snov, izročivši vodstvo in pregled profesorjem bogoslovja.

Za deško semenišče je nakupil znano palačo na Zemljarscu, stoječo na najlepšem kraju goriškega mesta. V posebni poslanici je prosil pomoči pri ljudstvu in duhovščini. Ta zavod mu je bil posebno

pri srcu in še do zadnjega je sam izdelaval načrte za poslopje. — Posrečilo se mu je združiti č. duhovščino in ravno na predvečer svoje smrti je doživel veliko veselje, da se je italijanska duhovščina zedinila pozabivši prepire žalostnega spomina.

V stolni cerkvi je s svetom — in raniki je imel tenak umetniški ukus — podpiral g. župnika, da je obnovil stare bisere, katerih ima naša stolna cerkev mnogo. — Celo škofijo je posvetil Srcu Jezusovemu in ustanovil v ta namen za vse čase prelepo slovesnost v

nedeljo po prazniku Srca Jezusovega. — Goreč za čast božjo je sklic cal gg. dekane v posvete in namen je imel to posvetovanje vrediti, ko bi se bila obnesla zborovanja duhovnikov.

Ustanovil je prepotrebno duhovsko nadškofijsko sodišče.

Svojo palačo si je ukusno uredil in prizidal; na praznik sv. Jožefa je bilo blagoslovljenje križevga pota v novi kapeli; a komaj je bilo dovršeno, je večni Gospodar poklical svojega zvestega služabnika v krasnejše prostore po večno plačilo.

Rajnik je bolehal za srčno hibo; pred božičnimi prazniki ga je bilo enkrat hudo napadlo, da so ga previdele se sv. sakramenti. Od tedaj smo se vedno bali za njegovo življenje. Pozneje so se napadi ponavljali, a bili so lahki. Od nedelje na pondeljek po noči ga je pa tako hudo napadlo, da je v kratki poluri izdihnil svojo blago dušo v navzočnosti hišnega kaplana g. Ličana in domačih.

Zdravniki so mu odsvetovali vsako delo, ali mož je bil dela takoj vajen, da ga ni mogel pustiti. Imel je pa vže iz Gradca navado, da je delal po noči, ker so ga čez dan preveč motili. Še zadnji dan je pisal pozno v noč. — Ker je sam delal, je tudi dele drugih cenil in po delu ljudi. Za vsako tudi najmanjšo uslugo je bil človeku silno hvaležen. Štel je mnogo častilcev in prijateljev; a imel je tudi hudih nasprotnikov, ki mu niso prizanašali za časa njegove bolezn in mu tudi po smrti ne priznasejo. — Ranjki ni cenil hvale ali zamere svetla in če prav so ga udarci nasprotnikov hudo boleli, se ni nikoli tožil in ni bil sploh nikoli komu neprijazen. Kardinal Missia ni imel nobene strasti ko ljubezen do vseh, katere je poznal.

Verni katoličan se bo pa v molitvi spominjal svojega višjega pastirja ter prosil Vsemogočnega, naj mu dá uživati večno plačilo za mnoge in obilne njegove zasluge. Enako bo rajnik prosil za svoje soprobate in svojo čedo, ker telesna ločitev ne pretrga duševne združitve onih, ki verujejo občestvo svetnikov.

* * *

Oporoko so odprli in našli, da je zapustil vse svoje imetje našemu deškemu semenišču, dodavši nekaj volil za uboge in za sorodnike. — Grob si je izvolil na sv. Gori.

Od vseh krajev so došli škofiji izrazi sožalja. Presvitli cesar Franc Jožef je sporočil, da mu je po ranjem kardinalu Missii srčno žal. Istotako tudi od sv. Očeta Leona XIII. — Med ljudstvom je veliko pomilovanje, v mestu vihrajo v znamenju žalosti črne zastave na uradnih poslopih.

LISTEK.

V križu — zmaga!

Ali ni bilo potrebno, da je Kristus trpel in tako v svojo čast šel? Luk. 24, 26.

Sv. cerkev praznuje te dni velike skrivnosti. Veliki četrtek, da je Kristus ustanovil pri zadnji večerji najsvetejši sakrament, veliki petek, da je za naše izveličanje na križu britko trpel in umrl, veliko soboto, da je duša Njegova šla k očetom v predpekel, telo pa počiva v grobu, velikonočno nedeljo, da je slavno in častljivo od mrtvih ustal. Ena misel pa se vleče kakor nit skozi vse velikonočne praznike, skozi vse cerkvene obrede, namreč: V križu — zmaga! Kristus je s križem zmagal in tako šel v svojo čast. S križem je izvršil odrešenje vesoljnega človeštva, s križem si je pridobil ime, v katerem se vpogibljuje kolena vseh prebivalcev nebes, zemlje in pekla, s križem je šel v nebeško slavo, v kateri sedi na desnici Boga Očeta vsemogočnega.

V miru počivaj, blagi vladika! Večna luč naj sveti Tvoji plemeniti duši!

Politične in cerkvene vesti.

Astrijski državni zbor. — Seja dne 20. t. m. Zbornica je nadaljevala razpravo o proračunu naučnega ministerstva. Slovenski poslanec Berks je mej živahnim odobravanjem govoril o celjskem vprašanju.

Seja dne 21. t. m. — Poslanska zbornica je nadaljevala in končala razpravo o proračunu za srednje šole. Nemci so zahtevali, da se iz proračuna izbriše svoti za slovenske gimnazije v Celju in za češko gimnazijo v Opavi. Pri glasovanju po imenih je ta predlog padel.

Pri glasovanju o resolucijah padla je resolucija grofa Stürgha glede celjske slovenske gimnazije. Za resolucijo glasovalo je 170 poslancev, proti resoluciji pa 203, med zadnjimi so bili tudi Italijani. Vsled tega dostavek glede hrv. gimnazije v Pazinu ni prišel niti na glasovanje.

Celjsko vprašanje.

21. t. m. je bilo v državnem zboru glasovanje o resoluciji poslanca Stürgha, po kateri naj bi se odpravila slovenska gimnazija v Celju. Nemci so bili zmage gotovi. Toda izid je bil drugačen. Stürghova resolucija je pala z 203 glasovi proti 170. Katoliško-narodnim Slovincem na ljubo glasovali so trije člani katol. nemškega centra se Slovinci, več kot polovica kluba pa se je iz istega vzroka glasovanja vzdržala. Tavčarjev govor je bil sicer katoliške Nemce spravil v opravičeno nevoljo, toda katoliško-narodni Slovinci so za Tavčarjeve govore ravno tako malo odgovorni, kakor Čehi za Freslove. Prepričali so jih, da Tavčar ni resen mož.

Uprav mojesterska pa je bila pridobitev Italijanov proti Stürghovi resoluciji. Zadevno akcijo vodil je dr. Šusteršič. Katoliški Italijani iz Trentina so tu odločili. Nemci so bili radi tega kar ponarjeni. Včerajšnja bitka pomenja odločilen poraz nemške „Gemeinbürgschaft“, pa tudi veliko zadrego za ministra Körberja.

Vsa čast in hvala gre Poljakom in češkim klubom. Od Poljakov manjkali so samo trije in sicer 1 bolan, 2 izpraznjena mandata.

Od Čehov so manjkali trije — namreč eden izpraznjen mandat, 1 bolan in 1 zadržan po pogrebu svoje matere. Ravno tako je konservativno veleposestvo češko bilo polnoštevilno zastopano — manjkalo samo 1 bolan, a 2 sta se sparila z 2 liberalnima veleposestnikoma.

Čast nadalje zvestim zaveznikom Slovencev, Rusinom — ne samo onim, ki so člani „Slovanskega centra“ — temveč tudi skupini Romanczuk. Ravno tako Rumunom.

Bil je dan zmagoslavja stare desnice. Politične posledice tega glasovanja so nepregledne. Nastati utegne popolnoma nova konstelacija.

Največ pa trpi politična veljava ustavovernega nemškega veleposestva in se posebe grofa Stürgha.

Navdušenje Slovencev po glasovanju bilo je uprav velikansko. Slovenske poslance se je videlo objemati in poljubovati se. Bil je sijajen, pomenljiv prizor, kakoršne se malokdaj vidi.

Krasen moment velikanskega vspeha slovenskih poslancev, kojih akcijo sta vodila dr. Šusteršič in Robič, ki sta bila neprestano na nogah.

Bodi pozdravljen sv. križ! V tebi je tudi naša zmaga, naše izveličanje, naša večna čast in slava. Kdor hoče biti moj učenec, naj vzame križ na svoje rame in hodi za menoj, je rekel Jezus Kr. Oklenimo se tedaj sv. križa, nosimo ga srčno za Kristusom! Križ bodi naša zastava, križ naša zmaga!

Že dvajset stoletij nosi sv. katoliška cerkev križ za Gospodom. — Bila je že večkrat v velikih stiskah in preganjanjih, pa križ je vselej zmagal.

Križ bo zmagal tudi v sedanjih burnih časih. V tem veselem zaupanju praznujmo letošnje velikonočne praznike! Kristus je s križem premagal svet, v križu — zmaga!

Na veliki petek.

(Napisal K...n.)

Med nebom in zemljo visi na križu, iztesanem iz surovega lesa. Že je mrtev. Kite na rokah so mu pretegnjene, kosti so mu skočile iz sklepov. Potoki krvi izvirajo iz ran, katere mu je zadalo

Poraz Nemcev, ki so dan poprej bili zmage popolnoma svesti, bil je velik — a to je vsled mojesterske taktike katoliških slovenskih poslancev, ki so se v tem slučaju pokazali kos vsem državnim modrijanom nemške levice.

Nemški listi kar besne od jeze, da so Nemci propadli, in grozno zabavljajo čez nemške „klerikale“. Nekateri kar zahtevajo, da morajo zdaj Nemci stopiti v opozicijo.

Novice.

Pogreb kardinala Missie bo v sredo ob 9. uri. Iz škofijske kapele pojde sprevod v stolnico, od tod na sv. Goro.

Zadnji trenotki Nj. Eminence. — V nedeljo zvečer se je Njega Eminenca mudil v pisalni sobi do 10. Preden je šel k počitku, je odmolil sv. rožni venec. Okolu polnoči se je pojavil hud srčni napad, kakoršnih je imel od jeseni minulega leta mnogo. — Sestra križarka Agripina, ki mu je po noči po zdravnikovem naročilu stregla, je bila takoj na pomoč. Položila mu je obkladke na prsi ter mu pripravila aparat za vdihovanje kislica. Na to je šla v stransko sobo po drug aparat. Ko se je pa vrnila, našla je že Nj. Eminencijo v jako nevarnem stanju. Sklicala je brž služabnike in č. g. kapelana Ličana in kancelarja Zamparę. G. kapelan Ličan mu je nemudoma podelil sv. sakramente za umirajočega. Na to je Eminencia še parkrat izdihnil in umrl ob 12½ držeč v desnici mrtvaško svečo, katero št je dva dni prej sam k postelji prinesel, v levici pa križ s svetinjami. K postelji se je zbrala vsa domača družina, ki je pri njem molila do jutra.

Pritekel je tudi domači zdravnik g. dr. Pontoni, toda prepozno.

Eminencia je bil v nedeljo cel dan nenavadno vesel. Sklenil je, da bode sam opravil v stolnici vse cerkvene slovesnosti velikega tedna. Maševal je v nedeljo ob 9½. Pri kosilu in pri večerji je bil zelo šaljiv. Ko so mu hoteli pri kosilu napraviti napitnico k četrti obletnici Njegove izvolitve za goriškega nadškofa, rekel je: „Pustite to! Obletnica je jutri t. j. 24. marca! Jutri morate napraviti napitnico!“

Oporoka Njega Eminence. — Glavni dedič je deško semenišče v Gorici. Bogato knjižnico je Eminencia podaril škofiji. Izvršitelj oporoke je monsignor Kravanja. Ker je pokojni kardinal dal na svoje stroške popraviti nadškofijsko rezidencijo, je Njegova zapuščina jako skromna. Pokopan želi biti v cerkvi na sv. Gori. Oporoka je bila spisana na vernih duš dan 1. 1901.

Njega Eminenca na mrtvaškem odru. — Truplo, katero je balzamiral dr. Pertot iz Trsta, bo izpostavljeno od danes naprej v škofijski kapeli, ki je opravljena v črno. Mrtič bo oblečen v škofovsko obleko vijolčaste barve. Obraz mu je nespremenjen.

Kapitularni vikar. — Včeraj ob treh popoldne je zboroval kapitelj prvostolne cerkve goriške, da izvoli kapitularnega vikarja. Izvoljen je preč. mons. Andrej Jordan, prošt. Za gospodarja nadškofijske menze je imenovan preč. monsignor Jan Wolf.

Izid deželnozborskih dopolnilnih volitev v Furlaniji. — Dne 20. t. m. so izvolile furlanske kmečke občine dr. A. Faidutti za svojega poslanca. Od 103 volilnih mož jih je prišlo na volišče 77, od teh je dobil dr. Faidutti 50, liberalni kandidat Zuttioni 24 in neodvisni kandidat Vergna 2 glasa. Slava zavednim furlanskim možem!

bičanje, ki mu jih je napravila trnjeva krona in vtisnili žebli, stekajo se v ranah predrtih nog ter zapuščajo telo Zveličarjevo, curljaje po steburu križa v zemljo — na kosti in prah Adamov. Glavo ima nagnjeno globoko na prsa, oči še nekoliko odprte; saj mu ni mogla ljubeznjiva roka skazati zadnjega dela usmiljenja — zatisniti trepalnice. Ko je izgovoril poslednje besede, sklenile so se mu na lahko usnitve in zdi se ti, kakor da se pripravlja jih zopet odpreti in zaklicati celemu svetu, vsem narodom: Aleluja.

Bližajo se vojaki, da bi zlomili kosti razbojnikoma in tudi Njemu, Najsvetejšemu, ki je bil „med hudodelce pristet“. Toda stojte! On je velikonočno jagnje, kateremu se ne smejo streti kosti. Longin mu predere srce; iz rane priteče kri zmešan z vodo. Nekaj teh dragocenih kapljic prihitijo tudi po sulici do Longinove roke. Srečen človek! Dohitelo te je usmiljenje. Predrl si Zveličarju srce, a On ti je v zahvalo predrl dušo z žarkom milosti.

Vojaki so odšli. V okolici je vse tiho, mirno; čuje se le pridušeno zdiho-

Deželnozborska dopolnilna volitev za furlansko veleposestvo. — V soboto, dne 22. t. m. so izvolili furlanski veleposestniki zopet jednoglasno g. conte Panigai-a svojim deželnozborskim zastopnikom.

Dopolnilne volitve za goriško mestno starešinstvo se bodo vršile v drugi polovici meseca maja t. l.

Nova justična palača. — Do konca maja t. l. bode nova justična palača popolnoma dodelana in 1. julija se presele vanjo dotični c. kr. uradi.

Premeščenje notarjev. — Justični minister je premestil notarja Rudolfa Starka iz Gradišča v Koper in notarja Karola Mozetiča iz Bovca v Gradišče.

Katoliško društvo slovenskih učiteljic na Primorskem je imelo dne 16. t. m. svoje redno zborovanje.

Isto je počastil preč. g. župnik Košar se svojim posetom. Predsedovaje zborovanju je govoril preč. g. župnik s krepkimi, pristržnimi in vrlo pomenljivimi besedami o lepi nalogi našega društva, kako ista deluje v smeri, da društvenice čedalje bolj spoznavajo vrednost zaklada, nadepolne mladine, katere jim je izročena v varstvo.

G. društvenice so zapele zbor „Ave regina“ in gospica Jelka Mercinova je deklamovala Gregorčičevo poezijo „Oljki“. Vrli deklamovalki častitamo na krasnem vspehu!

G. Makucova je prečitala spis č. gospe Krsnikove „Senčno drevo je dobra tovarišica, hudobna pa bodeče trnje“. Veleč. gospica predsednica je otvorila nato o tem spisu debato, ki je bila kaj živahna in katere so se posamezni člani udeležili z veliko vnemo.

G. društvenice so zapele zbor „Velikonočna“ in veleč. gospica predsednica je nadaljevala svoje predavanje o Sofiji Baratovi.

Razpisanih je 50 K za najboljši sestavek o predmetu: „Nizke smo; križi, težave ramena težijo vsak dan; vendar pa koliko je mnogo revnejših od nas!“ za one društvenice, ki so napravile izpit učiteljske usposobljenosti do 16. marca t. l. Spisi se uležijo v zborovanju meseca septembra. V spisu ne imenuje pisateljica svojega imena, postavi pa mu na čelo geslo ter mu prida zapečaten zavitek, na katerem je geslo, v njem pa ime pisateljice. Nagrada se podeli v zborovanju meseca oktobra, toda le tedaj, ako ste vsaj 2 društvenici uležili svoja spisa.

Prihodnje zborovanje bode dne 17. aprila ob 5½ popoldne.

L. Koršič.
tajnica.

Romanje v Rim. — Ker se za poseben vlak z Goriškega ni oglasilo zadostno število udeležnikov, se pridružijo goriški romarji beneškemu posebnemu vlaku, ker kak drug iz bližine sedaj itak ne odpotuje.

Vsled tega so nastale neke premembe v načrtu romanja. Beneški poseben vlak se sestavi še-le v Padovi in odide od tam ob 11¼ popoldne dne 14. aprila. Treba bo torej prav zgodaj oditi iz Gorice (okoli 6. ure zj.) da se dohiti poseben vlak. Od Kormina do Padove in dalje v Rim morajo romarji skupo potovati, (za naš oddelek bodo pripravljene posebni vozovi).

Vlak pojde naravnost v Rim, kamor prispe 15. aprila ob 6. zjutraj. Nazaj iz Rima gre lahko vsak romar za-se. Dobé se pa vozni listki dvojne vrste: Listi od Kormina do Rima in naravnost nazaj stanejo: za III. razred 27-15 ital. lir (okoli 26 kron), za II. razred 48-20 ital. lir (okoli 46 kron), za I. razred 85-95

vanje stoječih pod križem. — Tam v cedrovem gaju pa si ovija vrvico okolu vratu oni, ki je tem najčistejšim dušam tako žalost pripravil.

Hu, kakšen je! Obleko ima raztrgano, obraz s krvjo oblit in oči, te oči gledajo tako divje, tako pošastno, da bi groza preletela vitke cedre, ako bi vedele, da je sedaj ta pogled v nje vpri. Lasi ima zmršene, podplati mu krvave. Gotovo se je potikal po gozdovih, ril skozi grmovje, tekal in begal po gorah. Na uho pa so mu vedno donele tako ljubeznjive besede Učenikove: „S poljubom izdajaš sinu človekovega?“ In še prijatelja ga je imenoval! Da bi le mogel popraviti, kar je zagrešil! A... mogoče. Zatorej proč z življenjem, da vsaj zmore pekočo vest. Kmalu, kmalu bo konec vsega! S tresočimi rokami izvrši svoje delo. Par trenutkov — in tam na drevesu visi le še izdajalčevo truplo.

Hladen veter je zavel od libanonskih gora in zmajal visoko cedro. V zraku se je začel gugati tudi obešenec....

ital. lir (okoli 81 kron). Listki od Kormina do Rima in nazaj čez Asizi in Loreto - Kormin stanejo: za III. razred 29-40 ital. lir (okoli 28 kron), za II. razred 52-20 ital. lir (okoli 49 kron), za I. razred 93-20 ital. lir (okoli 88 kron). — Ti listki veljajo za 30 dni.

Ker je poseben vlak (beneški) zagotovljen, se vpisuje udeležnike še do 6. aprila. Oglasiti se je pravočasno pri g. Josipu Ličanu, knez nadškofjskemu tajniku v Gorici.

Sprejemajo se potniki tudi iz drugih školj. Vpisnina znaša za II. razred 2 K, za III. razred 1 K. Udeležniki dobe od odbora izkaznico, s katero kupijo sami vozne listke po znižani ceni v Korminu; časa za to (dve uri) bo dovolj. — Za stanovanje v Rimu se je treba izrečno oglasiti pri odboru, plačalo se bo za to na dan približno 1 lito. — Avdijenca pri sv. Očetu bo v četrtek dne 17. aprila t. l.

O d b o r.

C. kr. kmetijsko društvo vabi svoje udeležnike v ude svojih kmečkih odsekov na naročbo: Modra galica kvintal 52 kron, varščina 10 kron od kvintala. Žveplo 14 kron kvintal (na okol); varščina 4 krone kvintal; pepelkov sulfat (potaša) 26 kron kvintal; Amonium sulfat 28 kron kvintal, formalin 250 kron vsaki liter.

Posestniki, kateri se udeležijo kot ude kmečkega odseka, imajo pravico celo leto 1902 naročiti blaga pri našem društvu, potem se lahko obrnejo do kmečkega odseka, kateri se ustanovi v vsakem okraju naše dežele.

Za „Alojzijeve“. — Upravi „P. Lista“ je poslal č. g. Otilij Medveš, kaplan v Volčah, 5 K za „Alojzijeve“ in 5 K za „Šolski Dom“.

Vabilo. — Podružnica Slomškove zveze priredi dne 3. aprila t. l. ob 10. uri predavanje v „Šol. domu“ v Gorici.

O d b o r.

Politični obhod dela železniške črte Gorica-Trst od Opčin do sv. Andreja pri Trstu. — Železniški minister je naročil tržaškemu namestništvu da se čim prej izvrši politični obhod dela železniške črte Gorica-Trst in sicer od Opčin do sv. Andreja kilom. 37.070 do kilom. 52.543. V ta namen naznanja tržaški magistrat, da so dotični načrti ter imeniki onih, od katerih se bodo ekspropriirala potrebna zemljišča, razpoloženi pri magistratu na uvid vsakemu interesentu in sicer od 22. t. m. do 4. aprila. V tem času posamezni interesi lahko podajo svoje morebitne ugovore pismeno ali ustmeno.

Bohinjska železnica. — Železniški minister je izvel te dni res hvalevredno delo. Poročali smo že, da se je vršila te dni ofertna razprava radi oddaje del pri gradbi bohinjskega predora. Delo je, kakor znano, zelo obširno. Sam predor bo meril 6316 m, k temu pa treba prističi še traso ob obeh straneh v približni dolžini 63 km. Po vladnem proračunu bi stalo vse to delo približno 18 milijonov kron, torej svoto, pa kateri se je skominjalo raznim židovskim podjetnikom, ki so se res pobrinili za to veliko delo. Vložile so ponudbe trdke: uniońska stavbínská družba, Redlich in Berger, Weiner in Ceconi, ter Gross in Comp., torej vse židovsko ali požidovljeno. Ker je pa železniška uprava spoznala, kake nerednosti so se godile že pri sedanjih predpripravljenih delih na kranjski strani, in ker so se jej ponudbe zdele neprijetno previsoke že na prvi hip, je zavrnila vse došle ponudbe. Dela bo sedaj izvršila železniška uprava v lastni režiji. Železniški minister je uvidel, da so ljudski milijoni mnogo predragi, kot da bi jih z mišnim srcem mogli vreči v židovsko žrelo.

„Ljudska opekarna v Biljah“, vpisano društvo z omejenim poročtvom, imelo bo dne 12. aprila 1902 ob 8. uri predpoludne v društveni hiši redni občni zbor z dnevnim redom: 1. poročilo o delovanju društva l. 1901, 2. potrditev letnega računa za l. 1901, 3. razni predlogi.

V Biljah dne 25. marca 1902.

Iv. Rojec, F. Savnik, ravnatelj.

Zahvala kazaljskih pogorelcev. Iz Kazaljen na Krasu. Malo pred letom dni nastal je v naši vasi silen požar, ki je v kratkem času vpepelil več gospodarskih poslopij in onesrečil 7 družin, ki smo si pa z zavarovano svoto in s podporami, kojih se nismo toliko nadjali, prav dobro opomogli.

Da smo prispeli do takih podpor, zahvaliti se nam je marsikomu, kakor: Č. gosp. bivšemu našem duhovniku P. Švegelju, ki je prav živo čutil našo nesrečo in na vse načine prizadeval si polajšati nam bedo in gosp. Antonu Kjuder, župniku Barkovljanskemu, ki je tudi pomagal svojim domačinom s

primernim prispevkom. Srčno hvalo izrekamo tudi č. g. držav. in dežel. poslancu dr. Gregorčiču, ki je sam osebno nam izprosil pri vladi nepričakovano svoto podpore. Zahvaljujemo se nadalje slavnemu glavarstvu v Sežani, ki je podpiralo prošnje za podporo, koja se je pobirala po vsem Goriškem. Tudi bl. g. Lor, gostilničar v Trstu, nam je nabral lepe podpore. Hvala tudi g. Benku nadučitelju v Sovodnjah, ki se je spomnil naše nesreče. Hvaležni smo vsem ostalim dobrotnikom, ki so izkazali do nas bratovsko ljubezen in nam pomagali v boljše stanje. Izjavljamo, da smo pripravljeni pomoči svojim dobrotnikom v enakih neprilikah.

Kazaljski pogorelci.

Na občnem zboru „Šebreljske štedilne posojilnice“ 9. marca 1902 so člani društva podarili 200 kron podpore za napravo novega zvona pri Šebreljski farni cerkvi.

Iz Vel. Zabelj. — Nekteri naprednjaki se močno radujejo nad veliko nesrečo, v katero bode po „njih“ mnenju prišel A. T. — Bog daj norcem pamet in oslom roge!...

Nadučitelj J. Vodopivec v Kam-njah. — Kar začudili smo se, ko je „Soča“ št. 33. v „Listnici“ prinesla sledečo vest: „Iz Kamenj smo prijeli dopis tamošnjega g. nadučitelja V. J., ki nas prosi, naj ne prijemamo več dopisov proti župniku Koscu, zlasti naj ne puščamo njegovega imena v dopisih, — češ, da se še bolj poostri nasprotstvo brezpotrebno. — Da se izognemo imena osebe v dopisu, ki je bolj stranska, to se lahko zgodi, da bi pa ne ozehtali nekoliko kozlovskih skokov, tega vendar ne more nikdo zahtevati zlasti sedaj, ko imamo v uredništvu cel kup raznega zanimivega gradiva o g. Koscu.“

Tako „Soča“ v št. 33! Toda že v št. 34. prinaša „Soča“ svinjsko-lažnjiv dopis iz Kamenj, v katerem nesramno laže o č. g. Koscu.

Kako naj si to razlagamo? Ali je vedel gosp. nadučitelj Vodopivec za nov dopis poslan „Soči“? — Ali ni morda „Listnica“ v št. 33. le pesek v oči?

Radovednež.

Šmarnskemu „dohtarju“. — (Dopis iz Šmarj pri Ajdovščini.) Na kolobojni dopisa „Šmarje pri Ajdovščini“ v št. 32. „Soče“ z dne 15. t. m. o katerem dopisu sem bil slučajno obveščen, ni skoraj vredno peresa v črnilo pomočiti. Da bi se pa moje molčanje krivo ne tolmačilo, ne morem prezirati visokega dohtarskega javca in njegove pomagače udrihače, če bi bilo med njimi tudi takih, ki jih kakor pravijo, gre devetindevetdeset na en funt, ter jih pri Nemcih imenujejo „socijalno politične šnajderje“.

Potuhnjeni dohtar šmarnski naznanja v svojem veleumnem dopisu iz Šmarj pri Ajdovščini: „Na pepelnico sredo smo nastopili Šmarnci (menja je isti dan dopisnik jedel šmar) 40 danski post, ko mora vsak kristjan premišljevali Kristusovo trpljenje, kakor so nas nekdanj duhovni učili, pogledati v dno duše, kaj se je vsega napačno storilo, da se opravi dobra spoved, da na veliko noč s čisto vestjo prigriznemo sladke potice in okusno gnjat. Tudi ti, dragi Francelj, nas nagovarjaš k pokori in svariš pred grehom?“ Tako gospodine doktor! Vedel je pa ves kršanski svet brez vašega obvestila, da se je začel tudi letos kakor za vse druge, tudi za šmarnsko župnijo 40 danski post, ki je priprava za kršansko praznovanje Kristusovega vstajenja, in našega ustajenja iz groba grešnega spanja.

Priznate da so vas duhovniki učili, da premišljuje Kristusovo trpljenje, to pa radi tega, ker je premišljevanje Kristusovega trpljenja velik pripomoček, da pogledate v dno svoje duše in opravite dobro spoved; a ne radi tega, da bi mogli na veliko noč jesti sladke potice in okusno gnjat. Vam so, soditi po vašem dopisu, nad vse sladke potice in okusne gnjati — in še kaj družega!

Nadalje: „Vže na 9 febr., ko nam je bral pastirski list, je postal silno glasen, ko je prišlo do liberalstva (o katerem mi ubogi kmetje niti ne vemo, kaj pomeni, nam ni znano ali je to postna jed ali mastna)“. O ti revček dohtarček! kdo bi ti verjel, da si tako nedolžno jare. Tedaj res ne veš, kaj je liberalizem? Jaz ti rad to verjamem, saj marsikaj ne veš, če si tudi domisljave, „kunšne“ glave. Samo to mi ne gre v glavo: kako more kdo, ki ne ve, kaj je, biti tako strastno vnet, da v času volitve v deželni zbor ne spi cele noči, da je potem radi tega tri dni boian. O lahko bi Ti bili odpustili pri liberalni posojilnici vsaj letošnje letne obresti in še kaj dolga za tvoj obilni trud. Če niso tega storili, naj bo vsaj tukaj priznanje tvojemu neumnemu

sicer okornemu trudu za obe volitvi minulega leta.

Gospodine doktor na svidenje!

Pride še.

Francelj župnik.

Po volitvi. — (Iz Tolminskih hribov) Zakaj smo zmagali? Zmagali niso „politikujoči nunci“, zmagalo je ljudstvo, kteremu se gabi „Sočina“ pisa. Ljudstvo bere liste, pa napravi potem svojo sodbo. Ljudstvu so se vedno ljubši duhovniki kot „Soča“ in njeni učenci „napredni“ krčmarji in zapeljani učitelji: trikrat živio!

Strašno „imenitna in sijajna“ zmaga v Sedlu. — Že dvakrat se je pobahala Sozza, kako strašno „imenitno in sijajno“ so zmagali „liberalci“ v Sedlu. — Slišali pa smo, da sta bila voljena onde — o groza — dva ključarja treh cerkev, in da sta tudi oddala v Tolminu svoj glas za katoliško-narodnega poslance, spominjajoča se, da pač ni prav podpirati liberalne zdražbarje, ko deželata tako krvavo potrebuje miru, edinosti in složnega delovanja. Ubogi napredni ohvaljeniki, kako nelepo ste propadli. — Čudno pa, da liberalci niso pohvalili tudi onih svojih propadlih pristašev v Breginju, ki so pokazali svojo kremenito odločnost in napredno značajnost s — kamenjem! Živele imenitne in sijajne zmage brez kamenja!

Iz Idrijske doline ob beneški meji. — Iz Dolenj v Kormin vozi pošta redno ob 6 $\frac{1}{2}$ zj., Bi-li ne bilo bolje, da bi šla pošta vsaj v poletnem času iz Dolenj zj. ob 5. da bi zamogli iti ljudje uže ob 6 $\frac{1}{2}$ z vlakom v Gorico, vračala se pa iz Kormina v Dolenje pop. ob 3, da bi zamogli popotniki iti iz Gorice z vlakom ob 2 $\frac{1}{2}$ pop., ne da bi pošto zamudili. — Tako bi lahko vsakdo opravil svoja opravila v Gorici ali v Korminu. A tudi časopise bi utegnili dobivati en dan prej.

V Mirniku začne poslovati dne 1. apr. nova poštna nabiralnica, katero je dobil g. Andrej Petruša iz Mirnika. Novi poštni pečat se glasi: Mernico-Mirnik. Bi-li ne zadostovalo samo: Mirnik? — Nekteri italj. financi so te dni v svojej kasarni in Ibanj prepevali ostudne, demonstrativne pesmi proti Avstriji in našem presv. vladarju. Kričanje se je slišalo celo v Golobrd.

Iz Velendola pod Zapotokom hodi baje nekaj dečkov v italj. šolo v Podreske. Bi-li ne bilo bolje, da bi hodili v slov. šolo v Zapotok? —

Protest proti dr. Treotovi izvolitvi. — Kraški volilci, ki niso glasovali za dr. Treota so napravili in tudi že podpisali protest proti dr. Treotovi izvolitvi. Dr. Treo ni imel pravice biti izvoljen.

Sleparski vinski kupec. Iz Velikega dola na Krasu. — Dne 19. t. m. je prišel v našo vas kupec, ki se je delal, kakor da hoče kupovati vino. (Kmetje imajo zdaj še mnogo prav dobrega terana, želeli bi bilo več kupcev, pa ne takih kakor je bil ta.) Šel je v razne hiše, pokusil vino in pogodil se za dobro ceno. Kmetje, meneč, da so vino dobro prodali, so kupca tudi pogostili z dobro kraško kračo in klobasami. Zvečer se je podal v krčmo g. F. G., naročil si dobro večerjo, posteljo in drugi dan zajutrek. Ker ni bilo tisti dan gospodarja doma, hotel jo je popihati brez plačila. Brihtna gospodinja mu je pa prestrigla pot. Tu se je mož začel izgovarjati, da plača, ko se vrne po kupljeno vino in da zdaj nima denarja, ker je dal za „aro“. Poizvedelo pa se je hitro, da ni nikjer dal nobene „are“. Orožnik, katerega so takoj poklicali, je odvedel moža pod ključ, kjer bo premišljeval o dobrem teranu in o kraških klobasah.

Redka poroka. — Te dni so listi poročali, da se je pri sv. Urbanu pri Ptuj poročil 80 letni udovec s 70 letno udovo. Še bolj redka poroka je bila pred meseci v Poljanah nad Škofjo Loko. Tu se je poročil 81 let stari prevzitek, trikratni udovec, Anton Guzelj, s komaj 20letnim dekletom. Mož se je v zadnjih 15 letih trikrat oženil. Pač zanimivo je bilo videti 80 letnega, osivelega starčka, pred altarjem z mlado izvoljenko! Pred kratkim mu je žena povila jedino hčerko, a pozneje mu hišo zažgala. Sedaj stanuje v Begunjah na Gorenjskem.

Sadimo vsako trtno vrsto posebej! — Vzroki, zakaj je dobro saditi vsako trtno vrsto posebej, so sledeči:

1. Skoraj vsaka trtna vrsta zahteva drugačno obdelovanje. Tako moramo na pr. refoz na dolgo obrezovati, če hočemo imeti dobro letino, ker so zadnja očesa nerodovitna, zlahtnina, portugalko in modro frankinjo pa na kratko. Če ni vsajena vsaka vrsta posebej, ne morejo rezarči tri dobro razločevati.

2. Različne trtne vrste poganjajo ob različnih časih in so različno občutljive

podvržene, kar zahteva različno obdelovanje in različno škropljenje in žvepljanje.

3. Grozljive različnih trtnih vrst zori o različnih časih in je treba torej vsako o svojem času trgati.

4. Trgovci plačujejo enovrstno grozdje in vino boljše kakor mešano!

Presajanje starih dreves. — Napačno je mnenje, da se veliko in staro dreve ne more presaditi. Dokler je deblo zdravo in dokler se ni preveč razrastlo, se zamore presaditi brez vsake škode. Jeseni ali po zimi, ko se začne nekoliko tajati sneg in ko postaja zemlja mehka, izkoplje se okoli debela po razmeri, kakoršno je deblo drevesa, jamo od 1—15 metra. Ob enem se korenine kolikor daleč mogoče izpodkopljejo ali tako da se drevo ne podere. Pri izpodkopavanju je treba seveda paziti na to, da se korenine ne otolčejo, ako pa se to zgodi, treba rane gladko izrezati. H kratu s tem delom naj se izkoplje tam, kamor hočemo presaditi drevo, jamo tako veliko kakor je veliko koreninše izkopenega drevesa. S presajanjem samim pa treba počakati, da zemlja zopet pomrzne. Ko je toliko pomrznilo, da se korenine ne morejo pretresati, izkoplje se drevo skupno s pomrznilim koreninšcem iz zemlje ter se na vozu ali na valcih prepelje na kraj, kamor je hočemo presaditi. Mej tem je potrebno da korenine še polijemo z vodo, da se bolj pomrznejo.

Ko je drevo usajeno, tedaj se jama zasuje z dobro zemljo, pomešano z gnojem, deblo pa se dobro zavaruje proti vetru, da ga ne omaje. Deblo in grče treba potem namazati z ilovico ali kravjim blatom. Poleg tega naj se še zemlja okoli debela pokrije z drobnim gnom, slamo in smrečjem in takimi rečmi, s čemer se prepreči, da zemlja prehitro ne zmrzuje in se tudi prehitro ne otaja.

Tako presajeno sadno drevje rodi kmalo zopet, s početka manje, potem pa zopet pravilno. Zaradi tega je tudi dobro, da se stareje drevje presaja iz slabeje v boljšo zemljo.

Priloga današnje številke prinaša nov Kathreinerjev sujet, prav tako izviren v ideji kakor one Kathreinerjeve slike, ki so se priobčevale v prejšnjih letih in ki so še splošno v spominu. Zbirke teh slik, ki so se napravile marsikje, je kar najlepše obogatil mladi, naidebudi dunajski umetnik Adams s to izvorno kompozicijo. Brhka kmetiška deklica, podoba cvetočega zdravja in veselja do dela, se vrača od žetve med dozorelim, težkim klasovjem. Predmet kakor umetniško lepa izvršitev sta enako mična in kažeta iznova, kako zelo se trudi firma Kathreiner, da namene svoje propagande združuje z zahtevami lepote in prikupnosti. Če se tako izborno blago, kakršno je Kathreinerjeva Kneippova sladna kava, na tako okusen in simpatičen način priporoča občinstvu, ni čudo, ako je lep in trajen uspeh plačilo takemu prizadevanju.

Socijalne drobtinice.

O zasebni lasti. — 29. Ker je delo edino sredstvo, s katerim človek ustvarja nove vrednosti in množi lastnino, je očitno, da bi se moralo delo kot tako tudi ceniti in spoštovati.

Zapisali smo tukaj stavek, kojega sedanji svet noče razumeti. Dandanes vidimo, da si ljudje pridobivajo novih vrednosti tudi po drugi potih, ki ne morejo biti zakonite t. j. brez dela na pr. s sleparskimi posojilnimi in menjavnimi pogodbami, s sleparskim trgovstvom, z odiranjem in izmolzevanjem ubogih delavcev pri raznih podjetjih itd. Gospoda, ki ima ta podjetja v rokah, prav nič ne dela, ker obrti niti ne razume, a vleče vendar na koncu leta ogromne dividende. Tisoč in tisoč pridnih rok mora čvrsto gibati, da redi leno gospodo ter ji množi bogastvo. Miljoni, katere vlečejo vsako leto Rothschildi, Hirschi itd. in razne akcijske družbe od svojih kapitalov, so sad žuljavih rok.

Na ta način se je ves družabni red prekucnil. V človeški družbi so se porodili nemiri, ki pretijo s pogubo. Delujoči sloji so začeli spoznavati vrednost dela, kot edinega sredstva, s katerim se ustvarja bogastvo in blagostanje, začeli pa so tudi spoznavati, da so drugi ki uživajo sadove njihovega truda in njihovih žuljev. Od tod nevolja in nemiri.

Da se temu odpomore, je potrebno da dobi delo zopet svojo veljavo in da se sleparski načini pridobivanja zasebne lasti odstranijo in omejijo. Država ki je poklicana, da čuva naravni red, bi morala smatrati kot poglavitno nalogo svojo: obrambo dela. S tem bi izrgala iz rok orožje socijalistom in komunistom,

veški družbi, da hujskajo ljudstvo proti državi in cerkvi.

V Avstriji nimamo na pr. prav nobenega zakona, ki bi zagotavljal varstvo in brambo poštemu delu. Z obrtnim zakonom z dne 20. dec. 1859 se je v naši državi proglasila popolna obrtna svoboda in popolna svoboda v delavskih pogodbah. S tem so se odprla vrata sleparskemu izkoriščanju delavskega ljudstva.

Korenita prememba obrtnega zakona je nujno potrebna!

VABILO

na

redni občni zbor

„Hranilnice in posojilnice“ v Pevmi
registrirane zadruge z neomejeno zavezo
dne 6. aprila 1902. (na belo nedeljo) v
običajnem prostoru ob 4. uri popol.

s sledečim dnevnim redom:

1. Nagovor predsednika.
2. Poročilo računskega pregledovalca.
3. Volitev novega načelstva.
4. Morebitni nasveti.

K obilni udeležbi uljudno vabi
ODBOR.

Vabilo

na

redni občni zbor

„Hranilnice in posojilnice“

v št. Petru pri Gorici
registr. zadruge z neomejeno zavezo
dne 13. aprila 1902. po blagoslovu v
društvenih prostorih s
sledečim dnevnim redom:

1. Poročilo načelstva in predložitev računskega sklepa za leto 1901.
2. Poročilo nadzorstva.
3. Potrjenje letnih računov.
4. Volitev odbora in nadzorstva.
5. Slučajnosti.

K obilni udeležbi vabi
ODBOR.

Karol Draščik,

pekovski mojster na Kornu v Gorici
odlikovan z častno diplomom najvišjega priznanja
jubilejne razstave na Dunaju l. 1898.
In v Gorici na razstavi l. 1900 s zlato svetinjo
izvršuje naročila vsakovrstnega peciva,
tudi najfinejšega, za nove maše in godove,
kolače za birmo in poroke itd.

Vsa naročila izvršuje točno in natančno po želji gospodov naročnikov. —
Priporoča se za nje svojim rojakom v
mestu in na deželi najljubšeje.

Lekarna

Cristofolletti v Gorici

Prave in edine žel. kapljice
z znamko sv. Antona Padovanskega.

Zdravilna moč teh kapljic je neprekosljiva. — Te kapljice uredijo redno prebavljanje, če se jih dvakrat na dan po jedno žličico popije. — Okrepé želodec, storé, da zgine v kratkem času omotica in životna lenost (mrtvost). Te kapljice tudi storé, da človek raje jé.

Cena steklenici 60 vin.

Prodajajo se v vseh glavnih lekarnah na svetu. Za naročitve in pošiljate pa jedino le v lekarni

CRISTOFOLETTI
v Gorici.

Čebelno-voščene sveče

Priporočam se prečastiti duhovščini, slavnemu p. n. občinstvu. Sveče za pogrebe po zelo nizki ceni. Méd pitaneč in navadni po zelo nizki ceni. Z odličnim spoštovanjem

J. Kopač,
svečar v Gorici, ulica sv. Antona

Anton Fon.

klobučar in gostilničar v Semenški ulici, ima bogato zalogo raznovrstnih klobukov in točiv svoji krčmi pristna domača vina ter postreže tudi z jako ukusnimi jedili. Postrežba in cene jako solidne.

NOVA TVRDKA J. ZORNIK
Gorica, Gospodska ulica 7 (tik „Kroj zadr.“)
prva in edina slovenska trgovina za modno in vsakovrstno drugo blago: — ima najlepšo zalogo okrasov za damsko obleko, zimske, rokavice, podolbnik, dežnikov, nogavic, ruskih gulošev, domačih čevljev, volnenih šalov, svilnenih in volnenih šalov, moderev, kravati itd. itd. vse potrebščine za krojače in šivilje

Najboljša krma za živino je

KOKOVA ZMES

katera se sedaj rabi kot hrana za živino in zlasti za isto, ki daje mleko, potrjeno od

prof. dr. Pott-a

v Monakovem (Bavarsko).

Dobiva se na prodaj edino pri trgovcu

Josipu Komelu,

ulica proti Soškemu mostu št. 67 (prej K. Sirk) in podružnici v Stolni ulici št. 4.

Uzorci z navodili se razpošiljajo brezplačno.

Podpisani priporoča slavnemu občinstvu v Gorici in na deželi svojo

prodajalnico jestvin.

V zalogi ima kave vseh vrst, različne moke iz Majdičevega mlinca v Kranju, nadalje ima tudi raznovrstne pijače na primer: francoski Cognac, pristni kranjski brinjevec, domači tropinovec, fini rum, različna vina, goršice (Senf.) Ciril-Metodovo kavo in Ciril-Metodove užgalice. — V zalogi se dobé tudi testenine trdke Žnidaršič & Valenčič v Ilirski Bistrici, ter drugo v to stroko spadajoče blago. — Postrežba točna in po zmernih cenah.

Z odličnim spoštovanjem

Josip Kutin,

trgovec v Semenški ulici h. št. 1.
(v lastni hiši)

„Krojaška zadruga“,

vpisana zadruga z omejeno zavezo v Gorici,

Gospodska ulica hiš. št. 7.

VELIKA ZALOGA

vsakovrstnega manufakturnega blaga za ženske in moške obleke, za vsak stan in vsak letni čas v največji izber, kakor: sukno, platno, prtenino, Chiffon, oksfort, srovice, vsakovrstne preproge, zavese, namizne prte; nadalje vsakovrstno perilo, srajce. Jäger itd. itd.

Vse po najnižjih cenah.

Cene so stalne brez pogajanja.

Računski sklep „Centralne posojilnice“

v Gorici,

registrirane zadruge z omejeno zavezo.

za prvo upravno leto 1900/1901

IMETJE (AKTIVA)	K	v	DOLGOVI (PASIVA)	K	v
Račun posojil na osebni kredit in zastave	158265	23	Račun glavnih deležev	18800	—
Račun posojil na vknjižbo	260657	89	„ opravljenih deležev	910	—
„ obresti od posojil na vknjižbo	—	—	„ hranilnih vlog:	—	—
zaostale obresti za l. 1901	775	96	Stanje K 365.867-08	—	—
Račun posojilnih obresti:	—	—	Kapitaliz. obresti „ 12.141-82	378008	90
zaostale obresti za l. 1901	106	67	Račun obresti od posojil na vknjižbo:	—	—
Račun efektov	6941	—	Predplačane obresti za leto 1902	2980	59
„ efektov obresti	42	—	Račun posojilnih obresti:	—	—
„ blagajne:	—	—	Predplačane obresti za l. 1902	1961	47
Gotovina koncem l. 1901	4664	69	Račun tekoči:	—	—
Račun inventarja	875	35	Stanje K 70.526-48	—	—
„ knjig in ti-kovin	1184	56	Kapitaliz. obresti „ 1.810-02	72336	50
„ tekoči:	—	—	Račun zgube in dobička:	—	—
Stanje K 40.964-98	—	—	Dobiček	117	34
Kapitaliz. obresti „ 636-47	41601	45			
	475114	80		475114	80

Načelstvo:

Dr. Josip Pavlica,
predsednik.

Ferd. Terkuč, dr. Franc Kos, Ant. Klančič,
Andrej Tabaj, Ferd. Šiligoj, Ivan Berbuč,
odborniki.

Nadzorstvo:

Dr. Aleksij Rojic,
predsednik.

Jakob Čebular, Jos. Mašera, Iv. Dermastia,
Josip Vidmar.

Poročilo „Šebreljske štedilne posojilnice“

Posojilnica uraduje vsako nedeljo, od 12 do 3 ure popoldne, v načelnikovih prostorih.

Pristopilo je letos 8 novih članov z 8 deleži. Izstopil je eden z 1 deležem.

Število članov je 69, z 128 deleži.

Hranilnih knjižic je 275 z vrednostjo K 127.935-73. Najvišja vloga znaša 4.800 K, najmanjša je K 10.

Dolžnikov je 172, z dolžnim kapitalom K 113.971-70.

Dobička vseh let je K 3285-63, za leto 1901 pa K 960-42. Ves gre v rezervni zalog, za morebitne zgube, ali pa se pozneje nakloni za kakšno dobrodelno napravo.

Hranilne vloge se sprejemajo od vsakega, ako je član društva ali ne in se obrestujejo po 4½%, brez vsakega odbitka, ker retni davek plačuje posojilnica sama.

Zneski hranilnih vlog se izplačujejo do 20 K takoj, od 20 do 100 K v 15 dneh, od 100 do 200 v 30 dneh, višje vloge v 60 dneh. Vendar se vsako vlogo izplača brez odpovedi, ako dopušča blagajnično stanje.

Posojila se dajajo le članom, in sicer po 6% na osebni kredit, po 5½% na vknjižbo.

Denarni promet.

Prejemki	K	v	Izdatki	K	v
Gotovina iz l. 1900	24300	18	Izplačana posojila	21154	10
Vrnjena posojila	17130	30	Hranilne vloge	52340	72
Hranilne vloge	22948	38	Obresti hran. vlog z kapit. za prejšnja leta K 10033-94	—	—
Prejete obresti od dolžnikov: za prejšnja leta K 3832-40	—	—	za leto 1901	5846-52	15880
za leto 1901	2542-78	6375	Upravni stroški	611	85
Prispevki k upravnim stroškom	238	39	Vrnjena izposojila	1600	—
Zamudne obresti	2	03	Plačane obresti izposojila: za prejšnja leta K 187-76	—	—
Deleži vplačani	197	04	za leto 1901	292-15	479
Vstopnina	62	—	Naložen denar	36319	26
Izposojilo	11879	91	Inventar	244	—
Naložen denar vzdignjen	43619	26	Invest. znesek (za premoženje)	2377	09
Obresti od tega: za prejšnja leta K 4561-57	—	—	Izplačani deleži	94	—
za leto 1901	1299-67	5861	Izplačani deleži a dividenda za prejšnja leta	381	17
Dohodki od zemljišča	261	57	za leto 1901	51-12	804
			Rentni davek	43	28
			Stroški pri zemljišču	45	—
			Razni stroški	544	66
			Gotovina konec leta	132875	48
	132875	48		132875	48

Račun zgube in dobička.

Debet	K	v	Kredit	K	v
Izplačane obresti hran. vlog	2120	—	Prejete obresti izposojil	2542	78
Kapitalizovane obresti hran. vlog	3726	52	Zaostale obresti od posojil	4117	97
Izplačane obresti deležev	51	12	Prejete zamudne obresti	2	03
Neizplačane „	24	69	Obresti od nalož. denarja	1299	67
Plačane obresti izposojil	292	15	Dohodki od zemljišča	261	57
Inventarja 10% odpis	24	40	Zaostala najemščina od posest.	130	—
Rentni davek	804	53	Prispevki upravnim stroškom	238	39
Upravni stroški	611	85	Vstopnina	62	—
Stroški pri zemljišču	43	28	Nevzdignene obresti naloženega denarja	5	—
Razni stroški	45	—			
Čisti dobiček	960	42			
	8659	41		8659	41

Bilanca.

Aktiva	K	v	Pasiva	K	v
Posojila	113971	70	Deleži	1545	04
Zaostale obresti	—	—	Hranilne vloge K 122477-38	—	—
za prejšnja leta K 18093-13	—	—	Kapit. obresti za prejš. l. 1781-83	—	—
za leto 1901	4117-97	22211	za leto 1901 3726-52	127935	73
Investiran znesek	5827	09	Izposojilo	10279	91
Naložen denar	200	—	Nevzdignena dividenda	—	—
Nevzdignene obresti istega	5	—	za prejšnja leta K 38-15	—	—
Inventar po odpisu	219	60	za leto 1901	24-69	62
Neplačana najem. od posestva	130	—	Rezervni zalog prejšnjih let	2325	21
Gotovina konec leta 1901	544	66	Čisti dobiček leta 1901	960	42
	143109	15		143109	15

Šebrelje, dne 23. februarja 1902.

Jožef Vojska,

načelnik.

Jožef Pagon,

Anton Rejec,

tajnik.

Matevž Lapanja,

odbornika.

Ta račun z knjigami primerjali in v redu našli:

Jožef Kacin,

predsednik nadzorstva.

Janez Rjavec,

nadzornik.

Rojaki! Spominjajte se o vsaki priliki „Šolskega Doma“ in „Slovenskega Hlojzijevišča“.